

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

havn, ikke er stor nok. Det har jeg hørt før, og jeg har i den Anledning fremført det overfor Styrelsen for Grønland, som har indhentet Oplysninger deroppe fra og har erklæret, at der ikke paa noget Tidspunkt har været Mangel paa Plads. Jeg har ikke været deroppe og besigtiget Forholdene — det har det ærede Medlem Hr. Samuelsen jo heller ikke — og kan derfor ikke andet end henholde mig til de Oplysninger, der blev givet mig af dem, der har Answeret paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Samuelsen klagede ogsaa over, at Folk i Fjor maatte vente i længere Tid paa Tilladelsen. Der er ikke nogen, der har maattet vente. Vi har i talrige Tilfælde sendt telegrafisk Besked, naar de søgte om Tilladelse. Det er muligt, at nogen har maattet vente, fordi Loven først blev vedtaget den 1. Juni, at det har kunnet forsinke Sagen; men det skyldes, som bekendt, ikke det nuværende Ministerium, det skyldes de politiske Forviklinger, der indtraadte ved Foraarets Begyndelse, og som medførte, at denne Lov druknede sammen med forskelligt andet og maatte tages op af det Ministerium, der fulgte efter. Men det har jeg da ikke det fulde Ansvar for, ved jeg, selv om jeg ikke helt fralægger mig Ansvar.

Naar nu Loven bliver vedtaget i de nærmeste Dage, hvad jeg haaber, vil ingen komme til at savne Besked om, at de kan komme til at fikse fra 1. Juni; naar de søger og vedlægger Ansøgningen med de Oplysninger, der kræves, vil de naturligvis faa Tilladelsen meget hurtigt. Jeg har i det hele taget bestræbt mig for at give Tilladelsen hurtigt; saa snart der efter Lovens Vedtagelse i Fjor forelaa Anmodninger, fik de i mangfoldige Tilfælde telegrafisk Svar for at undgaa de ubehagelige Forsinkelser.

Det ærede Medlem Hr. Samuelsen henstillede sluttelig at tillade foreløbig, om det saa var blot for i Aar, at Fiskeriet kunde udstrækkes til et videre Omraade, altsaa kunde gaa ind imod Land over den Grænse, som det nu foreliggende Lovforslag trækker.

Det er jo det, der har været drøftet hele den forløbne Vinter, og det er en Selvfølge, at jeg ikke agter at tage Answeret for en Ændring paa dette Stadium imod alt, hvad der er fremført hidtil. Jeg vil derfor tilraade det ærede Medlem Hr. Samuelsen hellere at undgaa den Demonstration, som Fremsættelsen af et saadant

Ændringsforslag vilde være. Naar han er vidende om, at hele denne Sag vil blive søgt klaret paa den bedste Maade, tror jeg ikke, han tjener noget nyttigt Formaal ved at gøre det Forsøg, som han paa Forhaand maa vide ikke lader sig gennemføre.

Jeg anbefaler Forslaget, som det er forelagt, og takker for den Tilslutning, det har faaet.

Samuelsen: Den højtærede Minister ironiserede over, at jeg havde talt om Skuffelse, og mente, at hvis jeg var blevet skuffet i Aar, var jeg vel ogsaa blevet skuffet i Fjor og i Forfjor. Ja, det kan man jo godt sige. I Fjor var jeg nu afskaaret fra at udtale mig om Skuffelsen, for jeg var ikke hernede paa det Tidspunkt, da Loven blev gennemført, og kunde overhovedet ikke have nogen Indflydelse paa Lovforslaget paa det Tidspunkt. Men et Lovforslag blev fremsat i Fjor i Marts Maaned, og jeg var i alt Fald færdig med det Ændringsforslag, jeg vilde stille til det.

Den højtærede Minister er sikkert ikke uvidende om, at jeg ikke det foregaaende Aar har faaet min Villie med Hensyn til den Lovgivning, her er Tale om, men det skal dog siges, at i 1927 kom alligevel denne Lov, som gav danske Fiskere en Smule Ret til at fiske paa dansk Søterritorium ved Grønland. Det var under Venstreregeringen, saa Venstreregeringen gjorde da i alt Fald en Smule Indsats.

Nu havde jeg haabet paa, at ogsaa den højtærede Minister vilde gøre en selvstændig Indsats og ikke nøjagtigt holde sig til de Grænser, der blev fastsat under daværende Indenrigsminister Krag. Jeg var ikke fornøjet med det, der gennemførtes den Gang, men det var dog en Smule Hjælp, det kan ikke skjules. Selvfølgelig, hvis man ikke faar mere i Aar end det, der her bydes af den højtærede Minister, saa vil man være nødt til at lade sig nøje med det. Man kan jo ikke tage noget, jeg kan navnlig ikke tage noget, har aldrig kunnet gøre det.

Den højtærede Minister kunde ikke forstaa, at jeg havde sagt, at de færøske Fiskere maaske blev nødt til at opgive Fiskeriet ved Grønland, for jeg havde jo sagt, at det var planlagt, at ca. 100 Skibe skulde derop i Aar. Ja, det har jeg sagt, og det er Meningen. Men det var dog maaske under den Forudsætning, at der kan skaffes en Smule Havneplads til disse Skibe. Til Trods for at den højtærede Minister anfører, at den Sagkundskab, som staar til hans Disposition, siger, at der er Plads nok, vil jeg alligevel tillade mig at mene, at selv om der i